

blev folkelig

løbet fra Fortællerbrønden. Luften er gået af ballonen, siger han, der erkender, at det ikke alene gælder den folkelige side.

Politisk har vandskulpturen ikke været på dagsordenen i al den tid, Anders W. Berthelsen har været valgt ind i byrådet, altså halvandet år.

Når den folkelige opbakning er lunken, bliver den politiske interesse det nemlig også.

- Det kan godt være, at den politiske vilje er skrumpet i årenes løb og i takt med, at

den folkelige opbakning er udeblevet. Projektet blev jo i øvrigt selv beskåret for at finde en størrelse, der var økonomisk overkommelig, siger han og uddyber:

- Havde der været stor politisk vilje, ville vandskulpturen for længst være realiseret, men det er et dårligt signal over for borgerne at bruge penge på den slags, når man skal skære mange andre steder.

Skulle kunne ses på afstand

Det var aldrig på tale, at Odense Bys Kunstfond skulle

finansiere Fortællerbrønden, og det har fonden ifølge sine formænd ikke midler til.

Men pengene var ikke Børge Wagners eneste bekymring for projektet. Han kunne heller ikke forestille sig, hvor i byen så stor en skulptur ville kunne være.

- Om det kunstneriske i den er godt eller skidt vil jeg ikke udtale mig om, og det gjorde jeg heller ikke som formand for kunstfonden. Men jeg har altid ment, at den var enormt stor, og at den derfor skulle kunne ses på afstand, men hvor det skulle kunne lade

sig gøre, kunne jeg ikke se for mig, husker han.

Glem myten om Odense

Anders W. Berthelsen vil ikke slukke lyset for indsamlingskomitéen helt.

Den har stadig mulighed for at realisere projektet, hvis den i løbet af det kommende år kan samle penge ind, siger han. Endnu har byrådet afsat en million kroner til projektet, og kommunens fagfolk har peget på nogle mulige placeringer, som de kan vælge imellem.

- Til gengæld må jeg tage

afstand til Galchiøts budskab (i tirsdagsavisen, *red.*) om, at der er ”gået Odense i Fortællerbrønden”. Det er en ærgerlig myte at holde fast i. Sådan er det jo; nogle projekter lykkes, og andre ikke, men der er ingen grund til at snakke byen ned, for der sker da en masse andet i byen lige nu, siger han.

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

Fortællerbrøndens historie

2004: Den lokale kunstner Jens Galschiøt får idéen til Fortællerbrønden - en stor vandkunst, hvor H.C. Andersen og hans eventyrfigurer sidder rundt på bassinkanten. Snart dannes Folkeindsamlingen til Fortællerbrønden, og første indbetaler er Korup Sogns Kunstforening, der donerer 500 kroner. Allerede månederne inden er vandskulpturen genstand for kritisk debat. Den lokale kunstner Poul R. Weile kalder den ”æstetisk vulgær”, hvilket får Jens Galschiøt i blækhuset.

2005: Indsamlerne med Hanne Nordentoft i spidsen indstilles i januar til Årets Fynbo i Fyens Stiftstidende samtidig med, at Jens Galschiøt laver en fire timer happening på Flakhaven, hvor han stiller en model af H. C. Andersen-skulpturen op, så man kan se, hvordan figuren tager sig ud.

2006: Odense Byråd afsætter fire mio. kr. til vandskulpturen, og daværende borgmester Jan Boye (K) går til erhvervslivet for at skrabe de resterende tre millioner ind. Kunstneren skærer i dimensionerne, så vandskulpturen i stedet for de planlagte 10 meter i diameter i stedet bliver syv. Hvor den skal stå, er der ingen enighed om. Avisdebattører bringer forslag frem som koncerthuset-grunden og Eventyrhaven, mens tidligere galleriejer Leif Holmstedt i avisen kritiserer politikerne for ikke at rådføre sig med byens kunstneriske rådgiver, Karsten Ohrt, der på dette tidspunkt stadig er direktør for Kunsthallen på Brandts.

2007: K.C. Nielsens Fond donerer 2,5 mio. til projektet. Året efter mister fonden sin formue i finanskrisen.

2008: Modellen af Fortællerbrønden udstilles i forbindelse med De fynske kunstneres forårsudstilling i Kerteminde.

2010: Ved budgetforliget enedes byrådet om at fjerne tre af de fire millioner kroner. Komitéen holder møder med forvaltningen om en placering og lægger ikke skjul på, at den ønsker sig enten at bo på Rosenhaven, nord for Fyrtøjet eller ved Thomas B. Thriges Gade. Kunstneren har reduceret brøndens omfang til fem meter i diameter.

2011: Komitéen bag Fortællerbrønden kan konstatere, at den har en opsparing på ca. 450.000 kroner samt et løfte fra H.J. Hansen om materialer til nedsat pris, da den takker nej til de fire placeringer, Odense Kommune udpeger. Samtidig risikerer komitéen at miste den sidste million, som byrådet i sin tid afsatte, ved de kommende budgetforhandlinger.

EN PLADS, DER IKKE FINDES

Odense: Ingen ved, hvor Muus' Plads er. Heller ikke dem, der holder til på en bænk med tilhørende hunde og bajere. Antagelig er pladsen det grønne område, der afgrænses af en mur Muus-gården (oprindeligt brugt til sukkerkogning), Odense Å og Christiansgade. Absolut ikke en strøgplacering. På den modsatte side af åen er stien. (*ijn*)

KONDILØBERE OG ÅFARTEN ER NABOER

Odense: Erik Bøghs Sti forbinde Dalum med Langelinie. Her har Odense Aafart sin ”endestation”. Hvor ”Fortællerbrønden” kunne ligge uden at få naturfolk til at slå syv kors for sig, er svært at se. Der er tre kilometer til bymidten. Ikke noget turiststrøg, men det ligger selvfølgelig på vejen til Engen og Den fynske Landsby. (*ijn*)

Placering ved Erik Bøghs Sti

